

Ρώσοι Νεομάρτυρες και ομολογητές: Άγνωστες μαρτυρίες αυταπάρνησης

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Η γερόντισσα Βαρβάρα

Μεταφέρουμε και μια εμπειρία μας από επίσκεψή μας στη Βόρεια Ρωσία το 1994 με τους νέους του Κέντρου Νεότητας της Ι. Μητροπόλεως Θιβών και Λεβαδείας.

Στην περιοχή της Καρελίας πριν την επανάσταση υπήρχαν πάνω από 600 εκκλησίες. Όλες γκρεμίστηκαν ή μετατράπηκαν από τους μπολσεβίκους σε θέατρα, αποθήκες, εργοστάσια κ.λπ.

Στην πόλη Ολονέτς σώθηκε η μικρή εκκλησία του κοιμητηρίου. Και αυτό χάρη στην αντίσταση μιας γυναίκας. Θελήσαμε να τη γνωρίσουμε. Την επισκεφθήκαμε στο φτωχικό σπιτάκι της. Ηλικιωμένη πλέον, πλησίαζε τα 100 χρόνια της, μας διηγήθηκε την ιστορία της.

Το 1925, όταν οι μπολσεβίκοι θέλησαν να γκρεμίσουν την εκκλησία, το έμαθε και έτρεξε εκεί. Μπήκε μέσα στην εκκλησία και παρά τις απειλές δεν έβγαινε. Οι εχθροί της πίστης είτε από φόβο είτε από σεβασμό, δεν τόλμησαν να την ενοχλήσουν. Περίμεναν ότι θα βγει μετά από λίγες μέρες. Η γυναίκα αυτή ήταν τότε περίπου 25 χρονών. Έμεινε μέσα στην εκκλησία 15 χρόνια. Την περιποιόταν, τη φρόντιζε κ.λπ. ενώ οι πιστοί κρυφά της προμήθευαν τα τρόφιμα. Το κρύο στην περιοχή φτάνει και 40 βαθμούς υπό το μηδέν. Όμως η γενναία ψυχή τα υπέμεινε όλα. Με την έναρξη του πολέμου, όταν χαλάρωσε ο διωγμός, έφυγε και πήγε σπίτι της.

Το 1961 με τους διωγμούς του Χρυστούφ οι αρχές της πόλης αποφάσισαν πάλι να γκρεμίσουν την εκκλησία. Η γυναίκα αυτή μόλις το πληροφορήθηκε, έτρεξε πάλι στην εκκλησία. Αυτή τη φορά έμεινε μέσα 10 χρόνια! Η εκκλησία, χάρη στην αυτοθυσία της, σώθηκε. Όταν κατάλαβε ότι η εκκλησία δεν κινδυνεύει πλέον, επέστρεψε σπίτι της. Θέλησε όμως να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Κύριο. Έτσι ντύθηκε το μοναχικό σχήμα και πήρε το όνομα Βαρβάρα. Επειδή τα μοναστήρια είχαν κλείσει, μόναζε στο φτωχικό σπιτάκι της εκτελώντας τα μοναχικά καθήκοντά της. Το 1996 κοιμήθηκε, έχοντας περάσει συνολικά 25 χρόνια, δηλαδή το ¼ της ζωής της μέσα σε ένα μικρό ναό. Στην περιοχή όλοι μιλούν με συγκίνηση για την απλή αυτή γυναίκα που τόλμησε να τα βάλει με μια υπερδύναμη. Αντιστάθηκε και με τη χάρη του Θεού νίκησε. «Τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός, ίνα καταισχύνη τα ισχυρά».

* * *

«Φοβερόν το εμπειείν εις χείρα Θεού ζώντος»

Πολλές φορές οι διώκτες αντιμετώπιζαν επί τόπου την τιμωρία από το Θεό, όπως ο Οφνεί και Φινεές στην Παλαιά Διαθήκη και ο Ιεφωνίας που προσπάθησε να βεβηλώσει το αγιασμένο σκήνωμα της Θεοτόκου. Στο ναό των Αγίων Αναργύρων του Καζάν κάποια μέρα μπήκαν δύο στρατιώτες, οι οποίοι μόλις είχαν γυρίσει από το μέτωπο του Α΄ παγκοσμίου πολέμου. Ο ένας έκανε με ευλάβεια το σταυρό του και προσκύνησε τον εσταυρωμένο, ευχαριστώντας τον Κύριο που τον διαφύλαξε και επέστρεψε σώος στην πατρίδα του. Ο άλλος άρχισε να γελάει και του είπε ειρωνικά:

-Γιατί κάνεις αυτή την κίνηση με τα χέρια σου; Αυτό δεν χρειάζεται στον εσταυρωμένο. Εγώ ξέρω τί χρειάζεται να του δώσουμε. Να του δώσουμε ένα τσιγάρο.

Έβγαλε ένα τσιγάρο και το πρόσφερε στον εσταυρωμένο. «Ικανοποιημένος» από το κατόρθωμά του γύρισε σπίτι του. Σε λίγο τον κατέλαβαν φρικτοί πόνοι σ' όλο το σώμα του. Οι δυνάμεις του άρχισαν να τον εγκαταλείπουν. Ένιωσε ότι πεθαίνει και ζήτησε να του φέρουν τον ιερέα. Όταν ο ιερέας ήλθε, με δάκρυα στα μάτια ομολόγησε τη βλάσφημη πράξη λέγοντας:

-Πάτερ, σήμερα εγώ βλασφήμησα το Θεό και τώρα πεθαίνω. Σας παρακαλώ να προσεύχεστε για μένα, αν μπορείτε βέβαια να προσεύχεστε για έναν τόσο αμαρτωλό.

Αυτά ήταν και τα τελευταία του λόγια. Πέθανε μέσα σε οδυνηρούς πόνους, μπροστά στα έκπληκτα μάτια του ιερέα.

Σ' ένα άλλο χωριό, ένας ακόμη στρατιώτης που γύρισε από το μέτωπο, επηρεασμένος από την νέα ιδεολογία, έγινε και αυτός προπαγανδιστής της αθεΐας. Μια μέρα συγκέντρωσε τους συγχωριανούς του και άρχισε να τους μιλάει ότι η πίστη είναι ξεπερασμένη υπόθεση και ότι οι ιερείς δεν χρειάζονται σε τίποτα. Μετά τη συγκέντρωση γύρισε στο σπίτι του και βρήκε νεκρή τη μητέρα του. Είχε πεθάνει την ώρα που μιλούσε κατά της Εκκλησίας. Συγκλονισμένος απ' το γεγονός, σα να ξέχασε το πιστεύω του και τα αθεϊστικά επιχειρήματά του, έστειλε να ειδοποιήσουν τον ιερέα για να τελέσουν κανονικά την εκκλησιαστική κηδεία.

* * *

Η ελληνίδα μοναχή και ηγουμένη Μαργαρίτα

Η μοναχή Μαργαρίτα, ηγουμένη της Ι. Μονής Αγίου Ιωάννου Προδρόμου στην πόλη Μενζελίνσκ, είχε ελληνική καταγωγή. Διακρινόταν για την εξαιρετη μόρφωσή της,

τη σύνεση, αλλά και την αυστηρή ασκητική ζωή της. Οργάνωσε το μοναστήρι της κατά τα πρότυπα των παλιών μοναστηριών της Ελλάδος. Μια από τις μοναχές που επέζησε ως τις μέρες μας, η μοναχή Αλεφτίνα, τυφλή στα τελευταία της χρόνια, διέσωσε τις πληροφορίες που καταγράφουμε. Οι μοναχές, με την έμπνευση και καθοδήγηση της ηγουμένης Μαργαρίτας, ζούσαν αυστηρή μοναχική ζωή, τελώντας ανελλιπώς τις ακολουθίες και το μοναχικό τους κανόνα. Όλες εργάζονταν με πνεύμα θυσίας και πολύ φιλότιμο στα διακονήματά τους. Το μοναστήρι είχε πολλούς κήπους με οπωροφόρα δέντρα, λαχανόκηπους, χωράφια, μελίτσια κ.λπ.

Όπως θυμόταν η μοναχή Αλεφτίνα, όταν το Σεπτέμβριο του 1918 έφυγαν τα στρατεύματα των «λευκών» από το Καζάν και τις γύρω πόλεις, η ηγουμένη Μαργαρίτα, φοβούμενη τους μπολσεβίκους, αποφάσισε να φύγει προσωρινά μαζί με τους άλλους πρόσφυγες. Έφτασε μέχρι το λιμάνι του ποταμού, όπου οι πρόσφυγες επιβιβάζονταν στα ποταμόπλοια. Εκεί όμως εμφανίστηκε ο Άγιος Νικόλαος και της είπε.

-Γιατί φεύγεις από το στεφάνι που σε περιμένει;

Η ηγουμένη Μαργαρίτα συγκλονίστηκε. Αμέσως πήρε το δρόμο της επιστροφής. Γύρισε στο μοναστήρι και αμέσως κάλεσε έναν ιερέα. Πεπεισμένη πλέον ότι την περιμένει το μαρτύριο, παρακάλεσε τον ιερέα να ετοιμάσει το φέρετρο και τον τάφο της και αν μπορέσει να τη θάψει την ίδια μέρα. Ο ιερέας την άκουσε απορημένος.

Την επόμενη μέρα κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας, ομάδα επαναστατών μπήκαν στο καθολικό του μοναστηριού και τη συνέλαβαν. Η γερόντισσα Μαργαρίτα παρακάλεσε να την αφήσουν να κοινωνήσει. Οι επαναστάτες όμως δεν γνώριζαν τέτοιες ευγένειες. Την έσυραν στον έξω νάρθηκα και χωρίς άλλες εξηγήσεις την εκτέλεσαν ως αντεπαναστάτρια.

Οι μοναχές λυπημένες παρέλαβαν το σκήνωμά της, τέλεσαν τη νεκρώσιμη ακολουθία και την έθαψαν πίσω από το ιερό του καθολικού.

Την επόμενη ο ιερέας κατάλαβε τι σήμαινε αυτή η παράξενη παράκληση και επιμονή της ηγουμένης να τη θάψουν την ίδια μέρα. Οι μπολσεβίκοι έφεραν ένα μουσουλμάνο χότζα και τον εκτέλεσαν στο μοναστήρι. Ήθελαν, λοιπόν να τον θάψουν στον ίδιο τάφο με την ορθόδοξη μοναχή. Όμως δεν μπόρεσαν.

Αργότερα το μοναστήρι έκλεισε και ερήμωσε. Στη δεκαετία του '70 συνέβη ένα θαυμαστό γεγονός. Όπως διηγείται η Μαρίνα Μιχαήλοβνα, η οποία ήταν κόρη ιερέα, οι αρχές αποφάσισαν τότε να σκάψουν κοντά στο ιερό. Δεν γνώριζαν τίποτα

για τον τάφο της ηγουμένης Μαργαρίτας. Καθώς έσκαβαν, ξαφνικά βρήκαν άφθαρτο το σώμα μιας μοναχής ντυμένης με το ράσο, το μοναχικό σχήμα και το σταυρό στο στήθος. Φαινόταν ολοζώντανη σαν να κοιμόταν. Το σώμα της δεν έφερε σημάδια φθοράς. Οι εργάτες τρόμαξαν. Δεν πείραξαν το λείψανο. Έκλεισαν γρήγορα τον τάφο και άρχισαν να σκάβουν σε άλλο σημείο.

Τον 10^ο αιώνα, ο μεγάλος στάρετς της Ρωσίας, Άγιος Αμβρόσιος της Όπινα, ο οποίος μεταξύ των άλλων διακρινόταν για το προορατικό του χάρισμα, είχε πει τα εξής:

«Στην πόλη Μενζελίνσκ θα λειτουργήσει ένα μοναστήρι. Θα αποκτήσει φήμη και δόξα. Όταν θα προίσταται η πρώτη ηγουμένη θα κτιστεί νέος ναός. Η δεύτερη ηγουμένη θα γίνει μάρτυρας. Και όταν θα έρθει η τρίτη ηγουμένη τότε θα πέσουν οι καμπάνες του μοναστηριού».

Πράγματι η πρόρρηση του Αγίου Αμβροσίου εκπληρώθηκε. Το καθολικό του μοναστηριού κτίσθηκε κατά τη διάρκεια της ηγουμενίας της πρώτης ηγουμένης. Η δεύτερη ηγουμένη ήταν η γερόντισσα Μαργαρίτα, η Νεομάρτυς. Κατά την διάρκεια της ηγουμενίας της διαδόχου της, το μοναστήρι έκλεισε βίαια, οι μοναχές διώχθηκαν και οι επαναστάτες έριξαν κάτω κι έσπασαν τις καμπάνες του μοναστηριού.

* * *

«Πρέπει να προσευχόμαστε. Βλέπω να 'ρχονται στον ορίζοντα της Ρωσίας βαριά μαύρα σύννεφα.

Το σκάφος της ορθόδοξης Ρωσίας θα περάσει τρικυμίες.

Όμως με τη βοήθεια του Θεού τα κύματα θα ησυχάσουν και το σκάφος θα συνεχίσει απρόσκοπτα την πορεία του».

«Μετά από μερικά χρόνια θ' αρχίσει μια περίοδος πολύ σκοτεινή. Ο ρωσικός λαός θα υποστεί πολλές συμφορές. Αμέτρητοι Ρώσοι θα διασκορπιστούν σ' όλο τον κόσμο. Θα χυθούν ποταμοί αιμάτων.

Η ζωή θα 'ναι σύντομη και οι Άγγελοι δεν θα προλαβαίνουν να μαζεύουν τις ψυχές. Όλα αυτά θα τα επιτρέψει ο Θεός για να καθαρίσει και να εξαγνίσει το ρωσικό λαό. Να προετοιμάζεστε με προσευχή και μετάνοια».

(Άγιος Σεραφείμ Σάρωφ 1759-1833)

ΠΗΓΗ: «Ο ΟΣΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ
Ο ΑΣΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (1884-1980)»

Τεύχος 1. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2001. Θεσ/νίκη

Έκδοσις: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»